

Fogh Rasmussen (V):

Først vil jeg benytte anledningen til at takke finansudvalgets sekretariat for det som sædvanlig gode arbejde, der er udført i forbindelse med bearbejdelsen af de mange ændringsforslag til finanslovsforslaget, og dernæst skal jeg for en ordens skyld med det samme sige, at venstre kan stemme for finansloven med de ændringsforslag, som er stillet af regeringen.

Nu bliver der jo i morgen lejlighed til en mere generel debat om regeringens finanspolitik og den økonomiske politik i det hele taget, og derfor må debatten her i dag koncentrere sig om de ændringsforslag til finanslovsforslaget, som er stillet, men jeg vil dog godt indledningsvis knytte nogle enkelte bemærkninger til den mere generelle situation.

Med de ændringsforslag, som regeringen har stillet til finanslovsforslaget, ser det nu ud til, at statens underskud i 1985 kommer ned på godt 36 mia kr. Det er næsten 8 mia kr. lavere, end hvad det tegner til at blive her i 1984, og det er en meget tilfredsstillende udvikling, som vi i venstre er tilfredse med. Det er overordentlig vigtigt for en fornuftig og positiv økonomisk udvikling i Danmark, at det lykkes hvert år at nedbringe statens underskud. Dette er naturligvis en meget stor opgave i betragtning af, at renteudgifterne ligger som en tikkende bombe under statsbudgettet og hvert år forøger det offentlige udgifter, og det betyder, at bare for at undgå en stigning i statens underskud skal der forlods findes forbedringer på budgettet, der svarer til væksten i rentebetalingerne. Det er en meget, meget stor opgave, vi står over for. Den kan kun lykkes, såfremt vi fastholder en stram, meget stram, økonomisk politik, som går ud på, at vi stopper væksten i den offentlige sektor og forstærker væksten i den private sektor.

Socialdemokratiet har stillet en lang række ændringsforslag til finansloven, som går i den stik modsatte retning af den, som jeg har beskrevet. Sammenfattende om socialdemokratiets ændringsforslag kan man sige, at de går ud på at føre en økonomisk politik, som dæmper væksten i den private sektor og fremmer væksten i den offentlige sektor.

En række af socialdemokratiets ændringsforslag er udtryk for decideret overbudspoli-

tik. Der kunne trækkes mange eksempler frem, men lad mig blot tage et enkelt.

Socialdemokratiet har stillet forslag om en meget kraftig udvidelse af bevillingerne til u-landsbistand. Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag, som vil indebære, at u-landsbistanden udvides til at udgøre 0,79 pct. af bruttonationalproduktet. Når jeg kalder det overbudspolitik, er det for det første, fordi regeringen sammen med det radikale venstre har foreslået en udvidelse af u-landsbistanden fra de nuværende 0,74 pct. til 0,77 pct. af bruttonationalproduktet, men der er også en anden grund til, at jeg kalder det overbudspolitik, og den er, at når man læser den økonomiske plan, som socialdemokratiet lagde frem i september 1982, umiddelbart før den socialdemokratiske regering valgte at gå af, vil man deri se, at socialdemokraterne på det tidspunkt foreslog en reduktion af u-landsbistanden til 0,7 pct. af bruttonationalproduktet. Nu hvor socialdemokraterne er kommet i opposition, foreslår de denne markante udvidelse af u-landsbistanden, som altså er i stik modstrid med det, partiet selv har foreslået så sent som i september 1982.

Der er selvfølgelig også ændringsforslag, som ud over at være en slags overbudspolitik er udtryk for en markant socialdemokratisk politisk profil, som vi er dybt uenige i.

Lad mig f.eks. tage det socialdemokratiske ændringsforslag om med ét slag at sætte stop for byggeriet af private andelsboliger. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det er vi kraftige modstandere af. Vi mener, at de private andelsboliger er kommet for at blive som et attraktivt tilbud til grupper på boligmarkedet, der ikke er tilgodeset af de traditionelle boligtyper: ejerboligen og lejeboligen. Men socialdemokratiet foreslår nu i sine ændringsforslag til finansloven, at der simpelt hen ikke skal bygges én eneste privat andelsbolig mere. Det tror jeg vil være skadeligt for byggebranchen, og det vil berøve boligforbrugerne et tilbud, som mange i dag er glade for.

Samlet om socialdemokratiets ændringsforslag kan man sige, at de vil være et grundskud mod den positive økonomiske udvikling, som er sat i gang i kraft af den økonomiske politik, som regeringen har lagt op til. Budgetdepartementet har regnet på socialdemokratiets ændringsforslag, og de markante resultater af de beregninger er for